

LAB-proat (4)

Januari 1999

België.

Tussen kerst en oud- en nieuw ben ik met aanhang een weekje in Mol geweest, in een vakantiepark dat was aangelegd nabij een zandafgraving. Mol ligt in de Kempen net over de grens in België. Het meer is afgegraven door de firma Sibelco, zo'n 20 jaar geleden de "hofleverancier" van zand voor de fabricage van TV-schermen en conussen in Winschoten.

2 á 3 keer per dag moesten wij van het lab. een vrachtauto vol met zand (M32) opklimmen om de korrelgrootte te bepalen voordat de auto mocht worden gelost.

Toen ik op een avond voor de open haard zat overviel mij een 'sombere melancholische bui'.

Ik was het boek "Let's make things better" van Marcel Metze aan het lezen, zo'n boek waar je als Philips-medewerker niet vrolijk van wordt.

Zit je daar op een plek waar het afgegraven zand naar Philips Winschoten is vervoerd, er miljoenen beeldbuizen van zijn gemaakt en zo'n boek wil je laten geloven dat het toch allemaal voor niets is geweest. Daar wordt je niet vrolijk van. Dan slof je naar de koelkast om nog maar eens een flesje POSTEL abdijbier in te schenken. Terug voor de open haard besef je ineens dat die monniken van de abdij POSTEL (genoemd naar het plaatsje Postel nabij Mol), je ook voor 'het zootje' hebben.

Denk je dat die monniken daar zwoegend en zwetend een schitterend bier aan het brouwen zijn, moet ik in de bierencyclopedie lezen (die ik de dag ervoor in Turnhout - mooie stad - heb gekocht) dat er nog maar 6 (trappisten) kloosters zijn in België zijn waar de broeders vol overgave bier aan het brouwen zijn. En daar hoort POSTEL niet bij.

De broeders van de abdij POSTEL hebben alleen maar proefavonden georganiseerd totdat regionale brouwerij met een bier kwam dat ze lekker vonden.

Neem je de proef op de som en ga je zelf een kijkje nemen in de abdij, dan kom je inderdaad niet in een brouwerij terecht, maar in een kerk met zijn onmiskenbare mystieke donkerheid. Als ik voor de derde keer naar de koelkast loop moet ik erkennen dat de eerwaarde broeders van POSTEL wel een goede smaak hebben.

Terug voor de open haard is mijn sombere bui als bij toverslag verdwenen....